XIII-ik évfolyam. 43-ik szám. Kőszeg, 1893. október 22-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. *Egyes szám ára 10 kr.*

Felelős szerkesztő: WITTINGER ANTAL. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

Kié a jövő!

A középkorból fennmaradt válaszfalak, melyek az egyes társadalmi osztályokat egymástól elválasztották, egy egészségesebb áramlat folytán ledöltek ugyan, de ennek hatását még nem igen érezzük. Ugy vagyunk, mint a kinek kezei hosszu ideig meg voltak kötve s ha kötelékeit eloldják, megmarad utána a zsibbadás s kezeit még jó ideig nem birja használni.

Az osztályellentétek nem oly élesek már mint voltak még csak 20—25 év előtt is, de elég élesek arra nézve, hogy a szivélyes érintkezést meggátolják. Különféle társadalmi osztályok csak a nagyobb szabásu jótékonyczélu mulatságok alatt érintkeznek bensőbben, de a bensőség még itt is sok kivánni valót hagy fenn. A demokratizmus még mindig csak egy szép theoria, melynek azonban kevés követője akad, mint a szép theoriáknak rendesen.

Különösen az iparos osztály az, mely a többiektől kinai falak által vau elválasztva, az ür még betöltetlen, mely közöttük tátong. S ennek okai maguk az iparosok. Iparos osztályunk még nem érte el az intelligentia azon fokát, melyen a külföld iparosai állanak. Nem a szakmában való ügyességet értjük, mert ebben iparosaink kiállják a versenyt a külföldnek majdnem minden államával, de ezt csak a magyar faj intelligencziájának köszönhetjük, hanem értjük az elméleti ismereteket s az általános műveltséget, mely ma már csaknem oly fontos, mint a gyakorlati képzettség.

Ez választja el a társadalom többi osztályaitól. Hamis politikát követnénk, ha tagadnók, hogy e szó *iparos* nem részesül oly tiszteletben, mint másutt, sőt be kell ismernünk azt is, hogy sokan egy bizonyos megvető jelentőséget tulajdonitanak neki s ezért van az, hogy intelligensebb szülők csak vásott, vagy rosszul tanuló gyermekeiket adják iparos tanoncznak.

S ha ennek okát kutatjuk, akkor figyelmünket az iparos pályájának kezdetére kell forditanunk.

Az iparos tanocz a jelen kor páriája, a mit már szánandó külseje is elárul. A serdülő gyermeket kiveszik az iskolából épen akkor, midőn legfogékonyabb lenne a tanulmányok iránt s egy műhelybe adják. Itt durva, műveletlen segédek közé kerül, kik inaséveikben kiállott szenvedéseiket az ártatlan gyermeken akarják megtorolni s őt szemelik ki csunya tréfáik tárgyául, ugy hogy a fiu kedélye egészen elvadul s lesz belőle egy vásott suhancz, ki még apróbb tolvajlásoktól sem riad vissza. A gazda maga nagyon csekély gondot fordit tanonczaira, hanem a segédekre bizza.

Egy tizenkét-tizenhárom éves gyermeknek oly terheket kell czipelni, minőt felnőtt emberek vállai is megéreznek. —

Enni nem sokat kap s az a kevés is rossz, hanem annál több ütleget s szidást. Rut s káros szokás, hogy a három-négy évre felvett iparos tanonczot nem adják a műhelybe, hogy ott mesterségét elsajátitsa, hanem a konyhába, hol cselédszolgálatot kell neki elvégeznie.

Seperni, mosni, terhet czipelni és gyermekeket dajkálni hamar megtanulnak, de a mesterség megtanuláshoz, csak inaskodásuk utolsó évében foghatnak hozzá.

Képzelhetjük most, milyen lehet a szakkiképzés s mi ennek a következménye. Egyszerüen az, hogy a fiatal iparos ha felszabadul, mesterségében még nem jártas teljesen s csak most van alkalma azt alaposan megtanulni. Épen ilyenek a viszonyok az oktatás terén is. Az iparos-tanonczok kötelező iskoláztatása ugyan ki van mondva, de ez csak irott malaszt, mert az ellenőrzés nem elég erős, hogy a visszaéléseket meggátolja. De az aki rendesen jár is iskolába, még mindig nem sokat nyert, mert ugyszólván másra nem tanitják meg, mint irni, olvasni s egy kevéssé számolni.

A tanonczoktatás a lehető legsablonosabb, legsilányabb. Mindnyájan egy kaptafára tanulnak, nem véve figyelembe sem tehetséget, sem előképzettséget.

Valóban csodálatos, hogy iparosaink mennyire félreértik saját érdeküket. Az által, hogy a tanonczot csak inaskodása utolsó évében avatják be a mesterségbe, s addig csak házi munkákat végeztetnek vele, annak más hasznát alig is vehetik, kérdjük tehát, nem-e nagyobb haszon az iparosra nézve, ha három évig van egy inasa, ki mesterségét lehetőleg jól megtanulta, tehát főnökének hasznára válhat s egy segéd helyét pótolhatja, mintha általa egy cselédet takarit meg? Tehát ha nem is vesszük tekintetbe a kötelesség érzetet és a humanizmust, melyek az iparost kötelességének teljesitésére késztethetik, már saját hasznára való tekintetből sem szabadna ezen kötelességet

TARCZA.

Szaida.

Irta: PAUL BOURGET.

(Vége.)

— Ezt gondolták és mondták Bejrut minden franczia házában, — folytatta Laurens, — sőt egyebütt is... Va ami különös okának kellett lennie, hogy ez az ember ennyire elhanyagolja feleségét, alig négy-ötéves és szerelmi házasság után, — mert Rodiernénak nem volt egyéb hozománya két szép tünderszeménél, hogy az ön szavával éljek, — igy elhanyagolja, itt a távol idegenben, ahol még a legridegebb teremtések is összebujnak. Ha tudná, mi különbség van a között, mikor az ember tiz-tizenkét napi járóföldre utazik és mikor állandóan lakik ilyen messzeségben: fel tudná fogni, hogy mit ér a tűzhely. Rodier meg szemmel láthatólag kerülte az övét. Pedig nem tudták róla, hogy szeretője lenne; és a felesége sem adott okot semmi pletykára. Csak mód nélkül sokat járt társaságokba; látszott rajta, hogy menekszik gyülölt otthonából. Ő nem is sejti, hogy a társas összejövetelekre mennyi alkalom kinálkozik itt az Isten háta mögött, ahol még a nap hevénél is öldöklőbb az unalom. Az emberek között általános összeesküvés van, menekülni ez átkozott unalom elől. De ez az igy élő nő oly hozzáférhetetlennek látszott s az örökös látogatások és mulatságok forgatagában oly egykedvü és zárkozott volt, hogy másfél éven át nem akadt senki, aki udvaroljon neki, bár elhagyatottságát mindenki tudta.... Az imént vidámnak, szinte enyelgőnek látta őt. De akkor!...

— Hát gyermekeik nem voltak? — kérdém, mikor barátom elhallgatott, nyilván visszaemlékezve az időre, mikor először látta azt a bánatos, özvegy szép teremtést, akit bizonyuyal szeretett volna megvigasztalni.

— Nem voltak — felelt Laurens — és sokan azt vélték, hogy ez az oka a házastársak csodálatos hidegségének. Vannak olyan emberek, akik csak azért házasodnak meg, hogy fiuk legyen, s aztán nem bocsátják meg feleségüknek, mikor ez apai kivánságukban csalódtak. Rodier nem tartozott ezek közé. Különben nem akarok önnek találós meséket föladni és nem mulattatom azzal sem, hogy elősorolom a sok balgatagságot, amit e különös házaspárról beszéltek. Röviden megmondom az igazságot, amint azt később megtudtam és, higyje meg, előre sejtettem. Előbb azonban egy kérdést kell önhöz intéznem, mert meg akarom tudni, hogy lehetségesnek tart-e egy helyzetet, amelyre sokan azt mondják, hogy képtelen, bár én meggyőződtem róla, hogy igenis lehető. Hiszi-e, hogy sokáig nagy félreértések lehetnek olyan emberek között, akik egy fedél alatt laknak, egy tálból esznek, szüntelenül egy levegőt szivnak, akiknek közös minden érdeke és minden szüksége, — és akik szeretik egymást?...

— Ha hiszem-e! — válaszoltam; — a legtöbb családi boldogtalanság e félreértésekből ered! Hány apa halt meg, aki szerette fiát, de meg volt győződve a gyermek háládatlanságáról, és nem tudta, hogy fiának szivét hasgatja az apa hidegsége! És az anyák és leányaik, meg a testvérek egymás között!... A hallgatás, a szint vallani nem tudás, a szeretett teremtés jelenlétében való fájdalmas elfogódás közös sorsa e gyöngéd és félénk lelkeknek. Szomoru sors, szomoru szeretet! Mennyi baj nem történnék meg a világon, ha a lelkeket is ugy lehetne látni, mint a testeket!...

— Nos, — folytatta Elie, — ilyen félreértés választotta el Rodiert a feleségétől... Mint az legtöbbször történni szokott, mind a ketten hibásak voltak. A férj házasságuk első idejében őrülten, betegesen, sértőn féltékenykedett feleségére. És mint az szinten mindig történni szokott, a kevély asszony sértődve lázadt föl férje ellen és nem gyanitotta, hogy a féltékenység mint iszonyu méreg rongálja és tépi a férfi szivét. Daczolt férjével. Sohasem láttam nőt, aki kevésbé leledzett volna a kaczérság veszedelmes bünében, mint ez; és mégis kaczérkodni kezdett csupa daczból. — Nem is nagyon. Mikor a prefekturán bál volt, kétszer-háromszor kelleténél többet táuczolt egyik vagy másik fiatal emberrel; kirándulásón virágot fogadott el olyanoktól, akiket férje nem szeretett, s aztán öt percz mulva eldobta a bokrétát. A férjek az ilyesmik után dühösek, durvaságokra vetemednek, sőt gyakran végzetes őrültségeket követnek el. A mérnök mindezt nem tette, hanem felesége tudta nélkül Sziriában vállalt hivatalt; egy hétbe telt, és az asszonyt elragadta hazájától, családjától, barátaitól, hogy egyuttal elragadja a képzelt vetélytárstól is! A nő engedelmeskedett, de képzelheti, mily méltatlankodva, és mily szavakat váltva férjével. Nem mondom el, mi mindent láttam, miután megismerkedtem velük. Csak azt szeretném, ha ön el tudná képzelni ezt a két daczos büszkeséget és ezt a két sebzett szerelmet, amint együtt raboskodnak sziriai számkivetésükben. Az asszony, bár szeret, gyülölködik és el van tökélve, hogy nem bocsát meg soha. A férj pedig meg van győződve, hogy ez a nő nem szereti őt többé és mást szeret. Itt, több száz mérföldre Franciaországtól és ebben az életmódban, már nem felthette feleségét. De dühöngve látta, hogy az asszony mindig szomoru és hallgatag, mintha halálosan bánkódnek valaki után. De ki után? Nem tudta és rendszeresen megrontani kezdte magát. Az ilyen öngyilkosságokat unos-untig használják a regényekben. De az életben mégis gyakoriak, bár nem mindig egészen szándékosak és öntudatosak. Ily öngyilkosságot folytatott ez a mérnök is, a nő közelében, akit

elhanyagolnia. A mostani iparos tanonczok képezik a jövő iparos-osztályt s jövőben az iparosok olyanok lesznek, a minőkké őket jelenleg nevelik.

S hogy a jövő iparosztálya hivatásának mindenben teljesen megfelelhessen, arra csakugyan nagy szükség van, mert egyrészt a nagy verseny s a kedvezőtlen üzleti viszonyok, másrészt pedig a folyton terjedő és tért hóditó gyáripar, az iparosok helyzetét ugyis egyre nehezebbé teszik.

Ha az iparosok a válaszfalakat, melyek őket a társadalom többi osztályaitól még mindig elválasztják, ledönteni akarják, akkor arra kell igyekezniök, hogy az ifju nemzedék, a melyé a jövő, a társadalomban egy kiváló helyet foglaljon el, de arra müveltsége és intelligentiájánál fogva méltó is legyen.

Hortoványi Géza.

A kisipar érdekében.

A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara az alábbi leiratot intézte a kerületén lévő ipartestületeknez, igy a többi közt a kőszegihez is:

„A gyáripar napról-napra hatalmas lépésekkel foglalja el mind azt a tért, amelyen eddig a kis és középiparos osztály szerezte kenyerét. A technika fejlődése folytán csaknem minden iparczikk gyári uton állitható elő, minelfogva a gyárak versenye a kisiparos helyzetet folyton ujabb és ujabb iparágak körében igen nehézzé, sőt tarthatlanná teszi.

A tóoka annak, hogy a kisiparos készitménye nem képes a gyárak áruival a versenyt kiállani — abban keresendő, hogy mig a gyáros rendelkezvén a szükséges tőkével, megszerezheti mindazon segédgepeket, az olcsó elemi hajtoerőt, a képzett és kiváló szakértelmet, amelyekkel a gyártmány a tömeges termelés folytán sokkal olcsóbban és nagyobb mennyiségben állitható elő, addig a kisiparos hiányos segédeszközeivel, s szükkörü megrendelő közönségével, faradsagos es szorgalmas munkája daczára aránylag csak keveset és drágán tud termelni.

Ezen gyári verseny nyomásának hatása alatt a kisiparosok osztálya tönkre megy, elzüllik.

Érezvén azon nagy gazdasági és erkölcsi kárt, a mely egy ily józan, szorgalmas és munkabiró, hazafias osztály tönkrejutásában rejlik, már hoszszabb idő óta a legkomolyabban foglalkozom ezen ügygyel és tanulmányoztatom azon módokat, a melyek segélyével a sajnos állapoton segiteni lehetne.

Ez alkalommal meggyőződtem arról, hogy a javulás első feltételét a kisiparosok tömöritése, azok lehető egyesitése képezi.

Ezen tömörités egyik módja volna a szövetkezés és pedig oly módon, hogy a kis és középiparosok azon helyeken, ahol egynemü foglalkozást többen üznek, (pl. kalaposok, asztalosok, timárok stb.) szövetkezeteket alakitanak és részjegyek, esetleg olcsó kölcsön alapján modern és megfelelő segédgépekkel felszerelt gyárat létesitenek. Ők maguk a gyárban meghatározott napibér, vagy darabbér fejében dolgoznak a saját kebelükből választandó igazgatóság vezetése mellett. Ezen igazgatóság ügyel a gyár üzemére, az szerzi be a nyers anyagot, megköti a szallitási szerződéseket és az adja el az árut.

Ez uton az iparosok nemcsak, hogy tisztességes és biztos napikeresethez juthatnak, hanem befektetett tőkéjük is szépen gyümölcsöz.

Minthogy minden munkás egyszersmind részese is a vállatnak, azok egymást buzditva saját érdekükben kiváló szorgalmat, odaadást fejtenek ki s igy teljesen kielégitő munkaeredményt képesek felmutatni.

Ily szövetkezetek után létesitett gyárak léteznek már az országban is, főleg Beszterczе-Naszód várm. Beszterczе városában. Ezeket és pedig a kalaposok, valamint a timárok szövetkezetének gyárát magam is megtekintettem és személyesen győződtem meg azon kiváló eredményről, melyet a kisiparosok az emlitett telepeken elértek.

E szövetkezetek igen szépen fejlődnek, a tagok naponta 1—2·50 frtot keresnek, azonkivül befektetett tőkéjük 8—12 százalékot jövedelmez.

Az ott tapasztaltak alapján igen kivánatosnak tartanám, ha az ország más városaiban is létesülnének ily szövetkezetek, a melyeket hajlandó vagyok az azok természetével összeegyeztethető hathatós anyagi és erkölcsi támogatásban részesiteni.

Mindenekelőtt azonban a helyi viszonyok szemmel tartásával alapos tájékozást óhajtok magamnak szerezni ezen kérdés megoldásának nehézségeiről és lehető elhárításuk gyakorlati módozatairól.

Felhivom tehát a kamarát, hogy ez ügyet karolja fel s gyüjtsön adatokat arra nézve, hogy kerületének mely városaiban van-e az ily szövetkezetek megalakitásához szükséges elegendő számu, egynemü foglalkozást üző kis és közép iparos, hol volna meg az iparosokban a kellő hajlandóság és érettség olyanok létesitésére, és e részben szerzendő tapasztalatai alapján terjesszen elém legkésőbb f. évi október hó 31-éig kimeritő véleményes jelentést.“

Hogy ezen magas felhivásnak minél alaposabban s egyszersmind a sikert minél inkább biztositó módon megfelelhessünk, felkérjük t. czimet, sziveskedjék velünk legkésőbb t. évi október hó 25-ig közölni:

1-ször valljon a hatáskore területéhez tartozó városokban és községekben létezik-e az ily szövetkezetek megalakitásához szükséges elegendő számu egyenlő foglalkozást üző kis és közép iparos.

2-szor ha igen, mely városokban s mely iparágakra nézve?

3-szor meg van-e ezen iparosokban a kellő hajlandóság és érettség ily szövetkezetek létesitésére?

4-szer ha nincs, mik képezik e tekintetben a szembeszökő nehezségeket s miként volnának azok leggyakorlatibb módon elhárithatók?

Egyuttal felkérjük a t. szimet, hogy a mennyiben hatáskore területén ily szövetkezetek már léteznének, sziveskedjék ezek szervezetét, lehetőleg alapszabályaik közlése mellett, velünk egyidejüleg megismertetni.

Hazafias, ügybuzgó támogatásáért, melyre a közjó érdekében bizton számitunk, fogadja a t. czim előre is hálás köszönetünket.

Kelt Sopronban, 1893. évi szeptember hó 28-án.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara nevében:

Az elnök
Müller Paulin s. k.,
kir. tanácsos.

A titkár
Kirchknopf Frigyes s. k.

A leirat szerint a keresk. miniszter a kisiparos szövetkezetek létesitésén buzgólkodva, a szükséges adatok beterjesztését sürgeti.

Mint értesülünk, a kőszegi ipartestület egy legközelebb tartandó ülésében fogja tárgyalni a leiratot. Reméljük, hogy higgadt és érett megfontolás tárgyává fogja tenni az ebben foglalt üdvös eszmét és hathatósan fog buzgólkodni, hogy szegényebb kis iparosaink érdekében ily nemü szövetkezet nálunk is létesüljön.

HIREK.

— **Kitüntetések.** Király ő felsége, mint a fővárosi lapokban olvassuk, dr. *Károlyi* Antal, megyénk alispánját a királyi tanácsosi czimmel, *Bárdossy* Jenő dr. főjegyzőt a Ferencz József-rend lovagkeresztjével, ***Tipka*** Ferencz városunk polgármesterét és ***Porpáczy*** János rendőrkapitányunkat a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter *Zins* Károly nagy-kátai kir. járásbirósági szakdijnokot, *Zins* helybeli nyugalmazott városi erdőmester fiát, a soproni kir. törvényszékhez irnokká nevezte ki.

— **Jubileumi ünnepély.** Mult vasárnapon szt.-Terézia napján ülték a helyheli Domonkos-nénikék Kőszegen való letelepedésüknek 25-ik évfordulóját. Az akkor Kőszegre jött apácák közül csak hárman vannak életben t. i. D'Azula Mária Agnes perjelnő, Finek Mária Dominica Karapáca és Schrauk Mária Emilia segédnövér. Ezen ünnepély alkalmából élő virágokkal csinosan diszitett házi kápolnájukban ünnepélyes Te-Deum tartatott, melyet nagys. *Major* János prépostplébános infulával s nagy papi segédlettel celebrált. Szt.-mise közben szép alkalmi beszédet intézett a nénikékhez, szivükre kötvén kötelességeiket, melyek egyrészről fogadalmaik lelkiismeretes betartása által való lelki tökéletesedésben, másrészről az oktatás és nevelés magasztos, ámbár terhes munkájában állanak, s a melyet 25 éven át oly buzgó kitartással s örvendetes eredménynyel végeztek. Délben fényes ebédre hivták meg a celebránst, assistenseket, a város polgármesterét, *Markovics* ügyvéd jogi tanácsosukat és a helybeli benczés székház főnökét. Ebéd után élvezetes ½ órát nyujtottak a bennlakó növendékek gyönyörüen előadott énekjátékukkal. Ha elgondoljuk, hogy a nénikék menynyit fáradoztak 25 éven át a leánygyermekek oktatása és nevelése körül — 25 év alatt 10.000-nél több leánygyermek került iskolájukból — nem kérve ezért más jutalmat, mint a mit Istentől remélnek; ugy valóban megérdemlik, hogy a nyilvánosság előtt is ősziutén gratuláljunk nekik jubileumi ünnepélyük alkalmából, kérvén rájuk az Ég áldását, melynek segélyével továbbra is buzgón működhessenek, városunknak és hazánknak kitünő honleányokat nevelvén.

— **A jövőért.** Feladatunk, nemcsak a jelennek élni, hanem a jövőről is gondoskodni. A ki tétlenül nézi a jelent, az nem bizhatik a jövőben; a ki nem vet, az nem arathat. Ez igazságok elől nem zárkózhatik el senki és — latjuk — nem akarnak elzárkózni városunk intéző körei sem. Megmozdultak és tesznek valamit. Szerdán ült fel a vasutra egy előlegesen tartott értekezletben választott városi küldöttség, hogy Pozsonyba menve, ott kérő szózatot intézve *Frigyes* főherczeghez valami katonaságnak Kőszegen való végleges elhelyezése ügyében. A Kőszeg iránt érdeklődő főherczeg biztositotta a küldöttséget, hogy a városnak a három év letelte után is sikerülend katonasághoz jutni.

— **Nincs keresztanya.** Kőszeg város hölgyei közül tehát nem találkozik egy sem, a ki a város gyermekét keresztviz alá tartaná. Ez hihetetlennek hangzik és mégis ugy van. Kérdezősködésünkre ugyanis azt a választ kaptuk, hogy nem ajánlkozott senki, aki emberbaráti

---

imádott s aki imádta őt. Játék, ital bolondja lett és folyton nyaktörő mulatságokban lelte örömét.

— Nem kellett volna kitörnie a nyakát, csak a lábát vagy a karját, — szóltam közbe. — Egy-egy sulyos betegség vagy testi veszedelem meg szokta oldani a legbonyodalmasabb problémákat is. Mikor szeretünk, mindennek egyszerre vége, ha látjuk, hogy szerelmünk tárgya testileg szenved ....

— Ez egyszer eltalálta, — mondá Laurens, oly pillantással nézve rám, mintha valami misztifikácziót sejditene. Holott én puszta logikai véletlenség révén bukkantam erre, nem gondolva meg, hogy megjegyzésem igen különös lehet. Barátom meggyőződött, hogy nem tudom a történet végét, melylyel engemet egy kicsit megakart lepni. Mert ha a diplomaták szeretnek évődni az irókkal, még jobban szeretik tönkrehatni őket uj és eredeti anekdotákkal.

— Rodier a Sport veszedelmes nemei közül legjobban szerette a lovaglást, — folytatta Élie — ami nem is csoda, itt a gyönyörü lovak hazájában. Mikor ide érkezett, rossz lovas volt, majd kevésbé rossz lett, aztán jó és végul kitünő. Oda jutott, hogy mindig a legszilajabb állatokat kereste. Szüntelenül csereberélte lovait. Tüneményes paripákat keresett; rendkivüli futókat és ugrókat, mig végre egy beduin törzsfőtől megvett egy fehér kanczát. Szaidának nevezte. Igy hivják a régi Sidont, melynek hegyfoka, nézze, ott látszik a fövenyes part mögött. A ló négy éves volt; bámulatos, csillogó szőre tiszta fehér, csak a szügyén fekete folt. Teste kissé rövid; de ez et csupa hajlékonyság, nemesség és tüz. A kancza rendszerint szelid volt, mint a bárány és értelmes, mint valami emberi teremtés; de ha ingerelték, rettenetes, fektelen szilajság tört ki rajta. Dühös vadsága már két szerencsétlenséget okozott. Két haurani arabot megölt és mivel vakbságos babona füződött hozzá, Rodier potom áron vehette meg. Őrült dolgokat követett el lovával. Sok merész lovast láttam már itt és Egyptomban, ugy a bennszülöttek között, akik fantázija-játekukban hajmeresztő dolgokat mivelnek, — meg a francziák és angolok között is. De oly erőt és bátorságot nem is sejtettem, aminőt ez a tagbaszakadt normandiai ember fejteti ki, mikor Szaidán ült. A nemes állat orra lyuka remegett és vértől duzzadt meg, mikor nyergében érezte gazdáját. Sötét szeme dühtől szikrázott. Körme kaparta a homokot, fehér szőre, hosszu farka és sörénye lázasan felborzadt és rázta az arab módon karjára kötött kéköves amuletet. Olyan volt, mint valami álomországbeli állat, valami mesés, félelmes hippogriff, mely vissza akar száguldani, röpülni a tündér-világba. Csakugyan ballatlan kalandokon ment keresztül a bizarr Rodier és lova. A mérnök őrülten hajszolta főképp pedigugratta Szaidát. Hol valóságos folyókon szökellettek át, hol kaktusz- és áloé-sövényeken; majd szikláról termettek le a mélybe, játszva a százszoros halállal. Rodier egy este a klubban az angol konzullal beszélgetett a lováról. A konzul irigyelte a remek állatot. Mindketten neki hevülve a whiskeytől, Rodier fogadott, hogy ő keresztül ugrat lovával egy tizenkét személyre teritett asztalt!

— És meg is nyerte a fogadást! Ez aztán ember a talpán! — kiáltottam. Minden bátor tettben, mégha esztelenség is, van valami költőiség, mely megbüvöl bennünket. Ez a vasutepitő, akit az imént gúnyoltam, egyszerre oly hősi szinben és oly érdekesnek tünt föl előttem, mint a napoleoni legendákban vitézkedő, botor vakmerőségükben is fönséges alakok. Mikor valaki az életéből tiz évet azzal töltött el, hogy X-eket és Y-okat irkált a fekete táblára, ez a botor vakmerőség még vonzóbb. — És ön ott volt, mikor átugratott? Látta? — kérdém.

— Türelem! — folytatta Élie Laurens és szemében diadal csillant meg. Őrült a hatásnak, „gusztálta“, mint ahogy a makaó-bankárok „gusztálják“ a nyerő kártyát, lassan, óvatosan csusztatva ki a másik alól, hogy annál tovább gyönyörködhessenek az izgalomban. — Bár megszoktuk e rejtelmes ember nyaktörő vállalkozásait, mégis képzelheti, hogy a fogadás nagy feltünést keltett. Ez a tréfa szinte oly biztosan halálos volt, mint mikor töltött ágyu elé áll valaki. Én már másnap reggel meghallottam a hirét. Rodier négy napot kért trainingre. Föltettem magamban, hogy mindent el fogok követni ez őrültség megakadályozására. Kötelességemnek tartottam ezt, mert tudom, hogy ez a titkos bánatában eltévelyedett ember maga a becsület és a derékség. Az még sem járja, hogy elpusztuljon, vagy örökös nyomorékká legyen ily kapatos huszárokhoz méltó gyermekségért. Az imént mondtam, hogy erről a házaspárról megvolt a magam fogalma. Mindent jól megfontolva, fogtam a kalapomat, botomat és egyenest Rodiernéhez mentem, elmondani neki ezt az őrült fogadást. Épp ugy beszéltem el neki, mint most önnek: egyszerüen, kommentárok nélkül. Sose felejtem el, hogyan hallgatott. Minden szóra halaványabb lett, és oly megindulás látszott rajta, hogy végkép meggyőződtem: mily végtelenül szereti férjét, aki őt oly kegyetlenül elhagyta. Először nem szólt semmit. Aztán fölkelt és igy szólt hozzám:

— Kérem, sziveskedjék öt perczig várni rám, aztán kisérjen el, ugyancsak öt perczre.

Azzal kiment. Alig három perczig váratott, de oly hangon mondta azokat a szavakat, hogy e kis időt is kimondhatatlan nyugtalanságban töltöttem el. Láttam, hogy föltámadt benne egy végletekig vitt, elkeseredett teremtés, aki ugyanolyan őrültségre képes, mint amit én megakadályozni akartam. Mikor visszatért, férjének egyik fegyvere volt kezében; egy karabély, melyet ismertem, mert én is vadásztam vele. Az asszony azt mondta: — Menjünk. — Követtem őt. Éreztem, hogy most nem szabad sem ellenkezni vele, sem tágitani mellőle. Szótlanul haladtunk le a lépcsőn. Keresztül mentünk a kerten az

szeretetből, vagy legalább könyörületből segédkeznék egy szép aktusnál, egy szerencsétlen teremtés keresztelésénél. Valóban szomoru dolog az és nem a legjobb bizonyitványa sokat hangoztatott jó cselekedeteinknek. De végre is csak meg kell kereszteltetni Kőszeg szab. kir. város gyermekét. Ajánljuk ennélfogva, hogy a város közgyámja direkte kérjen fel valakit keresztanyául és sikertelenség esetében forduljon valahova a szomszédba.

— **Vizgyógyintézet.** Dr. *Dreiszker* József sok körültekintéssel és sikerrel vezeti gyógyházának épitését. A monumentális szép épület most került tető alá. Impozánsan emelkedik ki a sziget-utczai házcsoportból a kálvária alján, szinte hivogatván az embert. Hát ha még teljes diszben fog pompázni és kellő kényelmet nyujtani a gyógyulást keresőnek? Csak akkor fogjuk megérteni, mivel ajándékozott meg bennünket a mi jó földink, Dreiszker dr., csak akkor látjuk majd hasznát annak, a minek most — olyan günser módon — nem egyszer akadályt görditünk utjába.

— **Ösztöndijas tanulók.** A város kezelése alatt álló *Mecséry*-féle alapból a városi tanács *Steininger* Ernő és *Nagy* Endre gimnaziumi I. osztályu tanulóknak egyenkint 75 frt ösztöndijt juttatott.

— **Panaszok a posta ellen.** Mind jobban felhangzanak a panaszok a postai kezelés lassusága és a kézbesités késedelmessége ellen. A közönség régóta zugolódik e miatt és az egyik német helyi lap is kifakadt e mizériák miatt. Hogy, hogy nem, a soproni posta- és távirda igazgatóság is meghallotta a panaszhangokat és sietett két kiküldötte által meggyőződést szerezni a dolog mibenlétéről. Miután pedig ezek nem észlelhettek mást, mint a mit mi itt hiányban érezünk, feltehető, hogy az igények mielőbbi kielégitését veszik czélba.

— **Az uj erdőmester.** Megválasztott uj erdőmesterünk, *Fái* Ede mult kedden érkezett kőszegi állomás helyére és esküje letétele után nyomban hivatalba lépett. Családja csak későbben, az erdőmesteri lakosztály rendbehozatala után követi.

— **A szüret** egész csendben folyt le, méltóan a szegényes szőlőterméshez. A szüret nálunk egyébkor sem szokott valami vig lenni, mint teszem Zalában, vagy a felső vidéken, de az idén még az egyébkor elmaradhatlan puskadurranás sem volt hallható. Puttonyokban és targonczákon hordták haza azt a kevés szőlőt, ami megmaradt a jégverés után és a szüretelt mustot most féltékenyen őrzik gazdáink. Kimérésre alig jut s igy majd csak elvárhatunk Wekerle miniszter kilátásba helyezett engedélyére.

— **Orsolya-vásár.** Leglátogatottabb vásárunk, az orsolya előtti, az idén is bevált. Tömérdek ember szerezte be téli szükségleteit, élelmiekben és ruhafélékben. A marhavásár is nagyon látogatott volt. Felhajtottak 926 db szarvasmarhát és 209 lovat. Eladásra került 732 db szarvasmarha és 34 ló. Feltünő körülmény, hogy a vásári tolvajlások most ritkán fordulnak elő. Radikális eszköznek bizonyult rendőrkapitányunk azon intézkedése, hogy a jó madarakat, különösen a kóborló czigánynépséget már a vámháznál motozgatják és visszaküldik, vagy idebenn viselik gondjukat.

— **Adomány elosztása.** Az ő felsége legfelsőbb adományából a helybeli katholikus (Kelcz-Adelffy-féle) árvaháznak szánt 200 frtot az alapot kezelő szombathelyi káptalan megkapta és — mint halljuk — a növendékek szórakoztatására szolgáló alaphoz csatoltatta. Az ág. evangelikusoknak a városi hatóság azért fizette ki mindjárt ő felsége hasonló czélu kegyadományát, mert az elosztás iránt intézkedő főispáni leiratban világosan ki volt irva a *gyámintézet* (Palasch-alapitvány,) habár eredetileg nem ennek volt szánva a másik 200 frt, hanem protestans árvaháznak, amilyen azonban Kőszegen nem létezik.

— **„Kaisertage von Güns in Ungarn.“** Ugy csinálta ezeket egy szombathelyi fotografus. A királynapokat feltüntető, különben egész sikerült fényképeit a fenti magyarázattal látta el, nem nagy épülésére a magyarembernek. Ha ilyent a *mi* fotográfusunk csinál, a ki melesleg legyen mondva csak azóta lett *Schweineszter*-ből *Kis*, mióta Kőszegen telepedett le, a szombathelyiek bizonyára *Kinéziát* kiálltottak volna.

— **Itt az ősz.** Vége a vénasszonyok nyarának, semmivé tették a beállott hüvös napok. Különösen a hajnalok és esték jó hüvösek és csak a déli órákban van melegitő ereje a napnak.

— **Mulatság.** Vasárnap 1893. évi október hó 29-én a rohonczi „Korona“ vendéglő helyiségében zártkörü tűzoltó-tánczvigalom tartatik. Programm: 1. Reggeli 5 órakor ébresztő. 2. ½8 órakor fogadtatás a pályaudvaron és a városba vezető ország utakon. 3. 9 órakor gyülekezés a szerháznál és felvonulás a főtérre. 4. 10 órakor isteni tisztelet. 5. 11 órakor szerház átadása, illetőleg átvétele és ünnepélyes beszédek. 6. ½12 órakor 15 és 10 évi érem-jelvények kiosztása. (Emlékjelvények eladása a hölgyválasztmány által.) 7. 1 órakor közebéd a „Korona“ vendéglő éttermében. 8. 3 órakor diszgyakorlat a nagyvendéglő és Schönwald-féle épületében. 9. 6 órakor tánczmulatság és tombolajáték a „Korona“ vendéglő nagytermében. Egyenruhás tűzoltóknak az összes ünnepélyességekhez szabad a belépés.

— **Az épitő iparosok téli tanfolyama** az állami ipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszinház-utcza 8. sz.) f. évi november hó 3-dik napján nyilik meg. A tanfolyam négy téli félévre terjed s a tanitás évenként november hó 3-dik napjától márczius hó végéig tart. Tanulókul felvétetnek a 15. életévőket betöltött azon kőmives-, ács- és kőfaragó tanonczok és segédek, a kik folyékonyan és helyesen olvasni, irni és számolni tudnak, a rajzolás elemeiben jártasak és az épitő ipar terén legalább egy épitkezési időszak alatt gyakorlatilag foglalkoztak. A beiratások az intézet helyiségében október hó 20. napjától november hó 1. napjáig tartatnak. A beiratásnál előmutatandók, az iskolai bizonyitványok, a munkakönyv vagy hitelesitet munkabizonyitvány, erkölcsi és orvosi bizonyitvány. A beiratási dij 2 forint, a tandij 10 frt. Levélbeli megkeresésekre az igazgatóság készséggel ad felvilágositást.

Az állami ipariskola igazgatósága.

— **Fölhivás.** Kaptuk a következő fölhivást: Van szerencsém becses tudomására juttatni, hogy az országszerte jótékony czélra gyűjtött, illetve gyűjtendő elhasznált levélbélyegek részére főgyűjtőhelyet rendeztem be és tisztelettel kérem t. czimedet, miszerint a saját hatáskörében vagy ismerősei körében gyűjtött és értékök s fajtájok szerint kiválasztott bélyegeket nekem dijmentesen megküldeni sziveskedjek, megjegyezvén, mikép kivánatra a nagyobb mennyiségü bélyegek előzetes becslés után pénzzel is beváltatnak. Kivánatosak egyáltalán a régi magyar, osztrák vagy külföldiek, leginkábbb azonban az 1870—1872. évi magyar levélbélyegek, (fej) továbbá a mostani magyar bélyegekből az 1 és 3 frtsak. Kiváló tisztelettel Prohászka B. J. m. kir. áv. számtiszt Budapest, I. vár, fortuna-utcza 6.

Különfélék.

— **Házak üvegből.** Svájczban sok ember oly házban lakik, melynek falai tisztán üveglapokból készültek. Ily falakat rendesen ott épitenek, ahol a szomszédtelek közelségénél fogva ablak nem alkalmazható. Az üveg átbocsátja ugyan a világosságot, mint az eddig használt ablaktáblák, de kivülről senki sem nézhet be, holott kivülről mindig ki lehet tekintgetni. Ily üveget házak fedéséhez is gyakran használnak.

— **Franczlak és angolok.** Az Euffel torony dicsőségét megirigyelték az angol mérnökök. A londoni Wembley parkban épitenek most egy vastoruyot, mely párisi mintaképénél még 174 angol lábbal magasabb lesz. A vasszörnyeteg 1894-re elkészül és egy nagy mulatóhely központját fogja képezni. Maga a hely, melyre a tornyot épitik, 165 láb magasan fekszik a tenger szine felett, mig a tornyot 1150 lábnyi magasra tervezik. A torony alapja 300 négyszöglábnyi területet foglal el, sulya pedig 7500 tonna lesz. A torony első, 160 láb magas erkélyét már novemberben megnyitják a második emelet 500, a harmadik 250 láb magas lesz. Párisi mintára vendéglők, hangverseny-termek és bazárok foglalják el az emeleteket. A torony csucsán obszervatorium és óriási villamos lámpa lesz. Az épitkezés összesen csak 2.400,000 forintba kerül.

— **A legegyszerübb tüzoltószer** a vizben feloldatott timsó. A timsóból annyit tesznek a vizbe, a mennyi csak feloldódik. Az oldatot vékony üvegpalaczkokba teszik és tüz keletkezésénél az égő tárgyra dobják. Az elpattant üvegből kiömlő oldatból a viz gyorsan elpárolog, a timsó pedig a további égést lehetetlenné teszi.

— **A bőr kezelése.** Tudvalevő, hogy a zsir a bőrtartósságot növeli, de csak abban az esetben, ha nem száraz bőrre kenjük; mert szárazz bőrre kenve, többet árt mint használ neki. Ha például lószerszámot akarunk megkenni, ugy mossuk meg este, aztán takarjuk vagy göngyöljük be ugy, hogy még másnap reggel is nedves legyen. Legjobb ha pokróczczal betakarjuk. Reggel kenjük be jól körömzsirral. Növényi olajok nem jók erre a czélra, mert mindig ártanak a bőrnek.

— **A „Hazánk“ irodalmi vállalat és nyomda részvénytársaság** alakuló közgyülése — mint nekün irják — szinte páratlan a részvénytársaságok alakuló közgyüléseinek történetében. A Köztelek disztermében, részint személyesen, részint meghatalmazással képviselve 780 részvényes gyült össze, s örömmel vették tudomásul a jelenvoltak, hogy az alapitók buzgólkodása következtében a vállalat megindulására szükséges részvénytőke már túljegyeztetett, a mi igazán feltünő olyan alapitásnál, a hol első sorban az eszmei törekvések tüzettek ki czélul. Az alakuló közgyülést Forster Géza, az Orsz. m. gazdasági egyesület igazgatója vezette, s a közgyülés nem egy mozzanata árulta el, hogy valódi lelkesedés tölti el a részvényeseket, mikor a mezőgazdasági és vele kapcsolatos körök érdekeinek előmozditására szolgáló hirlapi orgánum megteremtésére teszik meg a döntő lépést. A közgyülés során konstatálták, hogy 1569 részvény van jegyezve, az alaptőke törvényszerü háromnegyede be van fizetve, s a közgyülés határozatképes. Az alapszabályok megvitatása után megtörténtek a választások s az igazgatóság a következőkből alakult meg: Barcza Károly, műszaki tanácsos, Baross Károly, az O. m. g. e. titkára, Bedő Albert, orsz. főerdőmester, dr. Bernát István, közgazd. iró, Bajanovics Sándor, orsz. gyül. képviselő, Cserháti Sándor, m.-óvári gazd. ak. tanár, Fábián János, műszaki tanácsos, Forster Géza, föld., az O. m. g. e. igazgatója, Forster Lajos, földbirtokos, Hollán Ernő, nyug. altbnagy, Kiss István, műegy. mtanár, Kvassay Jenő, min. tanácsos, Losonczy Mihály, földbirtokos, Máday Izidor, min. oszt. tanácsos, Miklós Ödön, földbirtokos, földmivelésügyi államtitkár, Ney Béla, műszaki tanácsos, dr. Szabó Ferencz, nagybérlő. A felügyelőbizottságba: Jancsó Jenő, Landau Gusztáv, Rubinek Gyula, dr. Rudnyánszky Béla, Serák Károly és Zachár Gyula választottak meg. A részvénytársaság nyomda- és hivatalos helyiségei a Köztelken rendeztettek be, itt szervezik a deczemberben meginduló „Hazánk“ czimű politikai napilap szerkesztőséget is.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállitó) **selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek közvetlenül** szállit: **fekete, fehér** és **szines** selyemszöveteket, méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** postabér és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 külömböző minőség és 2000 külömböző szin s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svajozba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— **Uj zeneművek.** A pécsi Valentin Károly fia zeneműkereskedés kiadásában a következő uj zeneművek fölötte csinos kiállitásban jelentek meg: I. *Klárika csárdás.* Zenéjét szerzé Darázs Miska, szövegét irta Zoltán Vilmos. II-dik kiadás ára 1 frt. Ezen piece Kúry Klárának a népszinház kiváló tagjának van ajánlva és ennek sikerült arczképével ellátva. II. *Dankó Pista legujabb nótái*-nak 1-ső füzete, tartalmaz két nótát és pedig: 1) Hallod rózsám Katika . . . . 2) Száraz malom van a falu végén . . . . Mindkét nótának szövegét is Dankó Pista irta, és Vidor Pálnak a népszinház jeles tagjának ajánlotta. Ára 60 kr. Ezen zeneműveket a jó magyar zenét kedvelő közönségnek a legmelegebben ajánlhatjuk, különösen a Dankó nótát, melyek valóban meg is érdemlik, hogy országszerte elterjedjenek. A nóták szövege a következő:

Klárika csárdás.

II-ik kiadás. Szerző Darázs Miska. Szövegét irta Zoltán Vilmos. (Kiadja Valentin Károly fia Pécsett. Ára 1 frt.)

Kertben egy rózsafa, rajta virág,
Hajlik a, hajlik a rózsafaág,
Rajta dalol, zokog a csalogány
Fáj szive hűtelen párja után.

Búsan epedve a méla dalon
Lányka bolyong el a kerti uton.
„Itt sirok énekeden egyedül,
Kedvesem elhagyott hűtelenül.

Énekelj, énekelj kis madaram!
Árva szivemnek is bánata van,
Mig szavad' hallgatom bús utamon.
Tán zokogó dalod' eltanulom.“

Azt beszélik, nincs már többé hű legény
Tiz lánytól is visel rózsát a szivén.
Hajlik ide oda is, hajlik jobbra balra is
Valamennyi legény csak csa mind hamis.

Mint a legény, épen olyan a leány
Máma utánad eped, holnap más után;
Hajlik ide oda is
A zuzája is hamis,
Leány vagyok, olyan vagyok magam is!

Zoltán Vilmos.

Dankó Pista, legujabb nótái.

1-ső füzet.
(Kiadja Valentin Károly fia Pécsett. Ára 60 kr.)

1. Hallod rózsám Katika.

Hallod rózsám Katika, Katika,
Kell-e doktor patika, patika?
Ha kell doktor, ha kell a patika
Katika jer ide a karomba.

Addig csűröm csavarom, csavarom,
Segitek án a bajon, a bajon,
Ha két karom átölel Katika.
Az lesz a doktor meg a patika.

2. Száraz malom van a falu végén.

Száraz malom van a falu végén
A rózsám a molnárja, molnárja,
Minden reggel ki-kijárok hozzá,
Csókot hintek reái, reája.
Jaj Istenem de édes is a csókja,
Jaj de hamis, jaj de nagyon hamis
Mézet tart a szájába, szájába

Dankó Pista.

istálló felé. Most már érteni kezdtem a dolgot. Az arab lovászlegény ajtót nyitott előttünk, meglepett pillantást vetve az uruő kezében levő fegyverre. De hogyan sejthette volna a bekövetkezendő jelenetet, melyet ma is ugy látok, mintha tennap történt volna! A hidlásán álló Szaida fülét hegyezve tekintett felénk és remegni kezdett, mintha sejtené a veszélyt. Az a gyönge asszonyka pedig vállához kapta a puskát és kidegen, irgalmatlanul a ló két szeme közé czélzott; én aggodalomtól megdermedten hallgattam és éreztem, hogy ennek meg kell történnie.... A fegyver elsült. Az állat rettenetesen felhorkant végső küzdelmében; meg most is a fülemben van ez a hang. Aztán ágaskodni próbált és menten élettelenül rogyott össze. . . .

— És a férj?... — kérdém nem titkolva megindulásomat a beszélő előtt, akit még mindig meghatott ez a különös tragédia, melynek véletlenül tanuja és szinte részese volt.

— A férj? — felelt Laurens; — mikor ez a különös dolog történt, épp a kertben járt, valami uj ültetvényt nézegetve. A lövés hallatára előrohant. Mikor az istállóba lépett, első dolgom volt az asszony elé állni, ki félholtan támaszkodott a falhoz, egyik kezét szivén tartva, a másikkal a puskát fogva. Rodier az agyonlőtt lóra pillantott, aztán rám, végre pedig a feleségére; és meglepetve láttam, hogy komor arczán két könycsepp gördül alá, két nagy, nehéz könycsepp. Esküszöm, hogy sohasem fogom feledni e könyeket. Aztán félkézzel felrehárított engemet, mint én most ezt a széket; oly erővel és tűzzel, amelyet épp ugy nem tudok leirni, mint a szegény Szaida ugrásait; és feleségé felé rontott, ezt kiáltva:

— Ó, te szeretsz engemet, te szeretsz engemet!

Aztán karjai közé kapta és elvitte az ájult asszonyt. Boldogságuk meg volt mentve. A félreértés megszünt. Ugyan hiszi-e még, hogy féltékenykedni kell rám?

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	. .	7 frt.	10	krtól	7 frt.	30	kr-ig.
Rozs	„	. .	6 „	40	„	6 „	80	„
Árpa	„	. .	6 „	40	„	6 „	60	„
Kukoricza	„	. .	6 „	30	„	6 „	40	„
Zab	„	. .	6 „	40	„	6 „	80	„

		frt.	kr.
Buzaliszt I.	100 kilo	15	50
„ II.	„	14	80
Rozsliszt I.	„	13	—
„ II.	„	11	—
Buzakorpa	„	5	—
Rozs	„	5	—
Köleskása	„	13	—
Dara	„	16	—
Árpa dara	„	8	—
Széna	„	2	—
Szalma	„	1	52

	frt.	kr.
100 kilo burgonya	1	85
Marha zsir	1	10
		kr.
Marhahus . 1 kilo	48	-56
Disznóhus . „	56	-60
„ zsir . „		68
Borjuhus . „	60	-80
Birkahus . „		36
	frt.	kr.
1 méteröl bükkfa	14	—
„ „ dorong	11	--
„ tölgyfa	9	40
„ „ dorong	7	60

Magyar királyi államvasutak.

MENETREND.

Érvényes 1892-ik évi október 1-töl.

Budapestre.

Szombathely	éjel	2.42	reggel	7.35	d. u.	12.44	este	10.53
Vép . . .	„	2.58	„	7.48	„	12.56	„	10.06
Sárvár . .	„	3.28	„	8.12	„	1.22	„	11.31
O.-Asszonyfa	„	3.47	„	8.26	„	1.37	„	11.46
Kis-Czell .	reggel	4.26	„	8.48	„	2.30	„	12.10
Győr . . .	d. e.	10.34	„	10.34	„	5.02	„	2.35
Bpestre érk.	d. u.	1.25	d. u.	1.25	este	7.50	„	7.10

Budapestről.

Budapest .	regg.	8.30	d. u.	2.05	este	9.30	d. u.	2.05
Győr . . .	d. e.	11.35	„	5.07	„	2.09	„	5.55
Kis-Czell .	d. u.	1.54	este	6.58	„	4.11	este	8.39
O.-Asszonyfa	„	2.14	„	7.12	„	4.32	„	9.07
Sárvár . .	„	2.26	„	7.24	„	4.45	„	9.24
Vép . . .	„	2.52	„	7.47	reggel	5.12	„	9.56
Szombath. é.	„	3.04	„	7.58	„	5.25	„	10.12

Szombathelyről Grács felé indul:

Szombathely	regg.	5.38	d. u.	3.12	este	8.05
Kis-Unyom	„	5.51	„	3.25	„	8.17
Egyházas-Rádocz . . .	„	6.05	„	3 39	„	8.30
Körmend	„	6.19	„	3.52	„	8.42
Csákány	„	6.35	„	4.05	„	8.57
Rátót	„	6.45	„	4.15	„	9.06
Szent-Gothárd	„	7.09	„	4.33	„	9.26
Gyanafalva	„	7.33	„	4.50	„	9.44
Grácza érkezik	d. e.	10.25	este	7.34	„	—,—

Grácz felöl Szombathelyre érkezik:

Grácz	délb.	—.—	regg.	8.10	este	6.21
Gyanafalva	reggel	5.46	„	10.56	„	9.10
Szt-Gotthárd	„	6.03	„	11.11	„	9.25
Rátót	„	6.23	„	11.29	„	9.42
Csákány	„	6.34	„	11.39	„	9.51
Körmend	„	6.50	„	11.53	„	10.04
Egyházas-Rádocz . . .	„	7.03	„	12.08	„	10.17
Kis-Unyom	„	7.16	„	12.22	„	10.29
Szombathelyre érkezik .	„	7.28	„	12.36	„	10 41

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II. III. osztl. kocsikkal.		
	Középeurópai idő.		reggel	d. u.	este.
—	**Köszeg**	ind.	4^{50}	11^{55}	5^{50}
6	Lukácsháza	(m. h.)	5^{14}	12^{08}	6^{04}
12	Német-Gencs	(m. h.)	5^{31}	12^{24}	6^{21}
18	**Szombathely**	érk.	5^{46}	12^{39}	6^{36}
—	**Szombathely**	ind.	6^{45}	3^{15}	7^{05}
7	Német-Gencs	(m. h.)	7^{01}	3^{31}	7^{2}
13	Lukácsháza	(m. h.)	7^{18}	3^{48}	7^{38}
18	**Köszeg**	érk.	7^{31}	4^{01}	7^{51}

Csak kedden, pénteken, vasár- és ünnepnapon közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó., — perczkor.

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

Alolirott kir. közjegyző ezennel közhirre teszi, miszerint a **Pados család** tulajdonát képező köszegi 39. sz. tjkvben † 1352. hr. szám alatt 1 hold 660 □ öl terjedelemben felvett rohonczi utczai kertnek fele része a rajta lévő nagy pajtával 2600 frt kikiáltási árban, továbbá a † (5363—5364) hr. szám alatt felvett 5 hold 1015 □ öl terjedelmü „Kölbel“ dülöi szántó holdankint 550 frt kikiáltási ár mellett hivatalos helyiségemben

1893. évi október hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor

a legtöbbet igérőnek önkéntes árverés utján eladatni fognak.

Az árverési feltételekre vonatkozó közelebbi értesitést alolirott közjegyzői irodájában nyerhetni.

Köszeg, 1893. évi október hó 10-én.

PFEFFEL JÁNOS,
kir. közjegyző.

Kwizda Ferencz János
c. m. cs. és k. és román k. udv. szállito ker. gyógyszertára, Korneuburgban.

KWIZDA-féle köszvényfolyadék.

Évek óta kipróbált, fájdalomcsillapitó házi szer köszvény, csúz és idegbajok ellen.

KWIZDA-féle köszvényfolyadék.

Kapható minden gyógyszertárban.

Tessék a védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kiejezni:

KWIZDA-féle köszvényfolyadék.

Árak:
1/1 palaczk 1 frt o. é.
1/2 palaczk 60 kr.

!! Nagyon érdekes !!

Kérje ön, 15 kr. levélbélyegben való beküldése mellett, a nagyon érdekes könyvek és képek katalógusát

Fischer és társa
kiadóczégtől
Amsterdam, (Hollandia.)

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerü és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

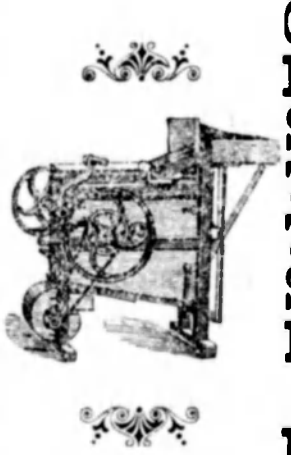

Gabona-rosták,
Konkolyozók (trieurök)
Széna- és szalmasajtók.
Takarmány-füllesztők,
Takarék-főző-üstök,
Szecskavágók,
Répa- és burgonya-vágók,
Darálók,

elismert legjobb minőségen és szerkezettel kézz ülnek

Mayfarth Ph. és társa
gazdasági gépgyárában
Béos, II/1, Taborstrasse 76. sz.
Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvétetnek.

Eszenciákat

rum, cognac, mindennemü szeszes italok asztali likörök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészitésére a legkitünőbb minőségben szállitok.

Azonfelül ajánlok 80 foku, vegyileg tiszta eczeteszencziát kellemes izü boreczet és közönséges eczetek gyártásához. Leirások és használati utasitások ingyen mellékeltetnek.

Kiváló eredményert kezeskedek.
Árlapot bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp
Eszenciák-különlegességek gyára
PRÁG.
Megbizható ügynökök keresztetnek.

A COGNAC JPAR Részvény-Társaság BUDAPESTI CZÉG KORONA COGNAC

ja az élelmiszerek egészségügyi szempontból való nemzetközi kiállitásán a biráló bizottságtól különös megemlitéssel a

nagy diszoklevelet

kapta; oly kitünetés, melyet kivüle csak még egy francia ház mutathat fel.

Kapható Köszegen:
WAISBECKER EDE-nél.

Seb. Kneipp

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a

KATHREINER-féle KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés i ü. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé azt az eddig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános élvezetétől és készithetünk helyette **jobb lzü**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávéval vegyitve. **Nagyon ajánlható** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

½ kiló ára 52 kr. — Mindenütt kapható.

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.